

Klaverutdrag/Vocal Score

JOACHIM GEORG NICOLAS

EGGERT

1779-1813

Cantate

Uppförd vid H.K.H. Kronprins Carl Johans
ankomst till Sverige

Cantate

*Performed at H.R.H. Crown Prince Carl Johan's arrival
in Sweden*

Källkritisk utgåva av/Edition by Mats Persson

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musikkivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 12/Edition No. 12
2013
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Joachim Nicolas Eggert

Joachim Nicolas Eggert (1779–1813) tillhör inte de välkända tonsättarna, men borde göra det. Han kom som 24-åring till Stockholm och gjorde hela sin korta karriär som violinist, tonsättare och dirigent här.

Eggert var född i Gingst på ön Rügen som då var svenskt territorium. Han studerade först för organisten i Gingst, sökte sig sedan till närbelägna Stralsund för fortsatta musikstudier, därefter söderut till Braunschweig, där han bland annat studerade för tonsättaren Friedrich Gottlob Fleischer.

Efter en kort tid som musikdirektör vid hertigens av Mecklenburg-Schwerin hovteater, i och för sig en inte särskilt bemärkt post, reste han till Stockholm 1803 och blev snart violinist vid Hovkapellet. Han började dirigera orkestern 1807. Efter Johann Christian Friedrich Haeffners avgång som hovkapellmästare 1808 utsågs Eggert till vice kapellmästare, en syssla som han hade till 1810. Parallellt med dessa arbeten skrev Eggert musik i en för tiden modern stil – redan 1804 fick han i uppdrag att skriva musiken till hertig Fredrik Adolfs begravning. Eggert komponerade symfonier, kantater och operor, men skrev också kammarmusik, bland annat tolv stråckkvartetter.

Av vännerna Erik Drake och Leonard Fredrik Rääf blev Eggert engagerad i den pågående insamlingen av folkvisor.

Joachim Nicolas Eggert var inställd på att återvända till de tyska områdena, när han avled på Rääfs gods Thomestorp i Kisa, bara 34 år gammal. Joachim Nicolas Eggert invaldes den 12 juni 1807 som ledamot nr 212 i Kungl. Musikaliska akademien.

© *Gunnar Ternhag*, Levande Musikarv

Cantate vid Carl Johans ankomst till Stockholm 1810

Att komponera verk till officiella högtidligheter och andra specifika tillfällen var en återkommande syssla för Eggert, inte minst under hans tid som kapellmästare vid Hovkapellet i Stockholm. Han hann innan sin förtidiga död vid 34 års ålder komponera sex kantater och därtill ytterligare tillfällighetsverk. Som framgår av titeln komponerades kantaten för att högtidlighålla den nyvalde kronprinsen Jean Baptiste Bernadottes ankomst till Stockholm (officiellt intåg den 2 november 1810), även om det vid närmare betraktande framgår att verket inte enbart hyllar Carl Johan utan även regerande kungen Carl XIII, hans drottning Charlotta såväl som kronprinsessan Desideria och slutligen prins Oscar. Att kantaten riktar sig till hela kungafamiljen faller sig naturligt med tanke på att den uppfördes första gången vid en bal på Börsen den 22 januari 1811 då borgerskapet firade kronprinsessan Desideria som tillsammans med prins Oscar anlät till Stockholm ett par veckor tidigare. De två solöstämmorna sjöngs vid detta tillfälle av handelsbokhållaren Gustaf Collin och operasångerskan Jeannette Wässelius.

Texten skrevs av dåvarande expeditionssekreteraren Anders Kullberg, som tidigare arbetat under Gustav IV Adolf liksom för kronprins Karl August och som sedermera skulle komma att bli kansliråd, statsråd, ledamot av Svenska

Akademien och biskop samt därtill adlad.

Kantaten är komponerad för fullstor orkester: dubbelt träblås, fyra horn, två trumpeter, pukor och stråkar; därtill tenor- och sopransolist samt fyrstämmig kör. Den består av fem delar: Först ett inledande allegro med ett tenorrecitativ där Sveriges svåra situation innan Carl XIII beskrivs. Därpå följer ett adagio där först tenorsolisten berör Carl XIII:s gärning varpå kören sedan utbrister i en hyllning till kung, drottning och den nyanlände Carl Johan. Sedan kommer kantatens mittparti, en sopranaria där kronprinsen hälsas välkommen. Denna avslutas av ett tenorrecitativ där det framhålls att varje hjälte behöver en hjälpande hand som mildrar hans bekymmer. Att denna roll är vikt åt Desideria framhålls i kantatens fjärde del, ett andante där tenorsolisten står i centrum, flankerad av sopran och kör. Kantaten avslutas sedan av kör och orkester i ett allegro moderato där kronprinsparet uppmanas till en gärning som det framtida Sverige kommer vilja tacka dem för.

Ett klaverutdrag av Erik Drake trycktes i *Musikaliskt tidsfördrif* 1813.

© *Mårten Nehrfor*s, Levande Musikarv

Joachim Nicolas Eggert

Joachim Nicolas Eggert (1779–1813) is not among the more familiar composers having been active in Sweden, but should be. At the age of 24, he arrived in Stockholm, where he made his whole short career as a violinist, composer and conductor.

Eggert was born in Gingst on the island of Rügen, then a Swedish dominion. He first studied for the organist in Gingst, then went to nearby Stralsund to continue his musical studies and later south to Braunschweig, where he studied for the composer Friedrich Gottlob Fleischer, among others.

After a short time as director of music at the court theatre of the duke of Mecklenburg-Schwerin, in truth a posting of little distinction, he travelled to Stockholm in 1803 and soon became violinist at the Royal Court Orchestra. He began conducting the orchestra in 1807. After Johann Christian Friedrich Haeffner's departure as *hovkapellmästare* (chief conductor) in 1808, Eggert was appointed vice *kapellmästare*, a position he occupied until 1810. In tandem with these posts, Eggert wrote music in a modern style for its time – as early as 1804, he was commissioned to write the music for Duke Fredrik Adolf's funeral. Eggert composed symphonies, cantatas and operas, but also wrote chamber music, including twelve string quartets.

Through his friends Erik Drake and Leonard Fredrik Rääf, Eggert became involved in the ongoing collection of folk tunes.

Joachim Nicolas Eggert was aiming to return to the German territories when he died at Rääf's estate Thomestorp in Kisa, aged only 34.

On June 12, 1807, Joachim Nicolas Eggert was elected to the Royal Academy of Music as member No. 212.

© *Gunnar Ternhag*, Levande Musikarv
Transl. Martin Thomson

Cantate at Carl Johan's arrival in Stockholm 1810

Composing works for official celebrations and other special occasions was a regular task for Eggert, especially during his time as conductor of the Royal Court Orchestra in Stockholm. Before his untimely death at age 34, he had composed no less than six cantatas, together with a number of other occasional works. As the title implies, this cantata was written to commemorate the newly appointed Crown Prince Jean Baptiste Bernadotte's arrival in Stockholm (official entry Nov. 2, 1810). However, closer inspection indicates that the work not only pays tribute to Carl Johan, but also to the reigning King Carl XIII and his Queen Charlotta, as well as Crown Princess Desideria, and finally Prince Oscar. The work was premiered at a ball at the Stock Exchange on January 22, 1811, when the bourgeoisie were celebrating the Crown Princess Desideria who, along with Prince Oscar, had arrived in Stockholm a couple of weeks previously. Therefore it is not surprising that the cantata is addressed to the entire royal family. On this occasion the two solo parts were sung by bookkeeper Gustaf Collin and opera singer Jeannette Wässelius.

The text was written by the former Official Secretary Anders Kullberg, who had previously worked under Gustav IV Adolf and Crown Prince Karl August. Subsequently, he would become undersecretary, minister, member of the Swedish Academy, Bishop and, in addition, knighted.

The cantata is scored for full orchestra: double woodwind, four horns, two trumpets, timpani and strings, together with tenor and soprano soloist and four-part chorus. It consists of five parts: Firstly, an opening allegro, including a tenor recitative where Sweden's plight prior to Carl XIII is described. This is followed by an adagio where the first tenor soloist portrays Carl XIII's accomplishments, after which the chorus exclaims a tribute to the King, Queen and the newly arrived Carl Johan. Following this, in the cantata's central section, is a soprano aria in which the Crown Prince is welcomed. This closes with a tenor recitative, which emphasises the fact that every hero needs support and assistance to alleviate his troubles. That Desideria assumes this role is highlighted in the cantata's fourth part, an andante, centrally featuring the tenor soloist, accompanied by soprano and chorus. The cantata concludes with the choir and orchestra, in an allegro moderato, where the Crown Prince couple are inspired towards future deeds, which Sweden will honour and thank them for.

Piano excerpts from the work by Erik Drake appeared in *Musikaliskt tidsfördrif* ('Musical Pastime') in 1813.

© *Mårten Nehrfor*s, Levande Musikarv
Transl. Robin McGinely